

O znaleckém označování zkoušených známek a mnohém jiném

aneb kolem čeho se stále chodí jako kolem horké kaše

Na vzácnostech československých známek se často setkáváme s podobnými, při jejichž hodnotě profesionální se rozhodně domnívají, však se dohlédnou: „znalecké“ poznání, že je to „znalecké“ „poznání“. Tak je tomu i dnes, kdy v odborné literatuře a na internetu došlo ke zveřejnění podobných známek. Jedná se o známku s hodnotou 50 Kč, která byla vydána v roce 1945. Tato známka byla vydána v rámci série známek s hodnotou 50 Kč, která byla vydána v roce 1945. Tato známka byla vydána v rámci série známek s hodnotou 50 Kč, která byla vydána v roce 1945.

Méně potěšující je však pohled na rubovou stranu této známky, rovněž zobrazenou v aukčním katalogu spolu s obrazem jejího dokonalého lince.

Téměř třetina plochy rubu známky je totiž pokryta změtí nejrůznějších znaleckých i jiných značek včetně značky přídavné „chybotisk“. Tento již téměř nepřehledný „les“ podpisů při nejlepší vůli již nelze označit za

znalecké označování známek. Vzhledem k tomu, že se jedná o známku s hodnotou 50 Kč, která byla vydána v roce 1945, je možné, že se jedná o známku, která byla vydána v rámci série známek s hodnotou 50 Kč, která byla vydána v roce 1945. Tato známka byla vydána v rámci série známek s hodnotou 50 Kč, která byla vydána v roce 1945.

Je sice pravda, že ve své době se tradovalo, že bez Karáskovy značky nebylo možné koupit jakoukoliv vzácnou známku (některými zainteresovanými sběrateli bylo dokonce Karáskovo ověření požadováno). Tato někdejší oprávněná prestiž však na sklonku Karáskova života vzala bohužel za své v důsledku některých jeho závažných pochybení. A že by pověst F. Beneše vyvolávala podobnou poptávku po jeho ověřování – zejména v zahraničí – to si netroufám tvrdit, naopak – pochybuji o tom.

Proč tedy právě nyní došlo k takovému „znaleckému“ označování známek? Je to způsobeno tím, že se jedná o známku s hodnotou 50 Kč, která byla vydána v roce 1945. Tato známka byla vydána v rámci série známek s hodnotou 50 Kč, která byla vydána v roce 1945.

značku (jde přece o prestiž!). A tak dále... Kolik ještě jmen bude „zdobit“ – de facto poškozovat! – rubovou stranu této vzácnosti a známek jí podobných?!

Ale ať je tomu jakkoliv, jsem si téměř jist, že uvedená rarita „50 / 50“, vydražená na zmíněné aukci za 1,24 mil. Kč, by mohla dosáhnout ještě značně vyššího ohodnocení, pokud by nebyla takto znalecky „nekonečně“ ověřována (a tím poškozována) a její pravost by prokazoval pouze solidní znalecký atest.

V současné době přibývá na svazové úrovni řada nových znalců, mnohdy s poměrně úzce vymezenými znaleckými oblastmi. Bylo by velmi zajímavé vědět, jak naznačený problém vnímají. Je totiž faktem, že většina současných znalců (u nás!), včetně tzv. renomovaných, považuje tento klasický způsob označování známek za „standardní“ a „normální“, o čemž svědčí

sama jejich praxe. Jinými slovy, **otiskování svých značek nepovažují za poškozování známky**, naopak značky posuzují jako „nedílnou součást známky“.

Jak lze jedinou znaleckou značkou zcela znehodnotit nejen běžnou, ale tím spíše i vzácnější známku, jsem zaznamenal nedávno. Zachytil jsem známku s těžce protlačenou značkou ocelovým razítkem, a to dokonce až s proštípnutím do lince známky (takový exemplář lze přimoc hodit do koše)! Člověk se nestačí divit, že tito „znalci“ (jména záměrně nehodlám uvádět!) nebyli poučeni ani o elementárních technických aspektech znalecké praxe!

Jak lze jedinou znaleckou značkou zcela znehodnotit nejen běžnou, ale tím spíše i vzácnější známku, jsem zaznamenal nedávno. Zachytil jsem známku s těžce protlačenou značkou ocelovým razítkem, a to dokonce až s proštípnutím do lince známky (takový exemplář lze přimoc hodit do koše)! Člověk se nestačí divit, že tito „znalci“ (jména záměrně nehodlám uvádět!) nebyli poučeni ani o elementárních technických aspektech znalecké praxe!

Jak lze jedinou znaleckou značkou zcela znehodnotit nejen běžnou, ale tím spíše i vzácnější známku, jsem zaznamenal nedávno. Zachytil jsem známku s těžce protlačenou značkou ocelovým razítkem, a to dokonce až s proštípnutím do lince známky (takový exemplář lze přimoc hodit do koše)! Člověk se nestačí divit, že tito „znalci“ (jména záměrně nehodlám uvádět!) nebyli poučeni ani o elementárních technických aspektech znalecké praxe!

Dokončení na str. 1